

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Część „A”
Nr A - 59

TREŚĆ:

- Poz. 793. Postanowienie o odznaczeniu za zasługi w pracy zawodowej.
Poz. 794. Okólnik Nr 20 Prezesa Rady Ministrów w sprawie przyznawania wyższych grup uposażenia pracownikom państwowym.
Poz. 795. Rozporządzenie Ministra Administracji Publicznej o przywróceniu i ustaleniu nazw miejscowości.

DZIAŁ II. SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

Uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów:

- Poz. 796. w sprawie skupu i regeneracji zużytego ogumienia samochodowego oraz sprzedaży ogumienia naprawionego.
Poz. 797. w sprawie remontów generalnych samochodów typowych i ich zespołów.
Poz. 798. o sposobie szkolenia kierowców samochodowych dla potrzeb Państwa.
Poz. 799. w sprawie Podkomitetów i Komisji powołanych przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów.
Poz. 800. w sprawie zasad wzajemnego przekazywania maszyn, urządzeń technicznych, środków transportowych i innych przedmiotów majątku trwałego przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe.
Poz. 801. Decyzja Ministra Skarbu w sprawie uznania przedsiębiorstw bankowych w likwidacji za zlikwidowane.
Poz. 802. Orzeczenie Nr 6 Ministra Przemysłu Lekkiego wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa.
Poz. 803. Orzeczenie Nr 7 Ministra Przemysłu Lekkiego wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa.
Poz. 804. Orzeczenie Nr 8 Ministra Przemysłu Lekkiego wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa.

DZIAŁ I SPRAWY OGÓLNE

793.

Nr. 4/135/49.

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dn. 27 marca 1947 r.)
Dnia 22 lipca 1949 r. Warszawa

Na wniosek Ministra Przemysłu Lekkiego — za zasługi w pracy zawodowej — odznaczeni zostają:

ZŁOTYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Badowski Franciszek, 2. Hruboń Władysław, 3. Maślankiewicz Alojzy, 4. Matuszak Bogdan, 5. Płucieniak Feliks, 6. Sieradzan-Sobolewski Marian, 7. inż. Srebnik Mieczysław, 8. Szac Roman, 9. Woźniak Bronisław.

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

10. Bereta Ludwik, 11. Bogajewska Zofia, 12. Brzeziński Antoni, 13. Budzyński Piotr, 14. Bukowski Bronisław, 15. Chirchen Teodozja, 16. Cwyner Marcin, 17. Cylupa Mieczysław, 18. Dębecki Wiktor, 19. Dreiband Salamon, 20. Dudek Wincenty, 21. Frackowiak Roman, 22. Godula Adam, 23. Grygierzec Teresa, 24. Grzesiak Henryk, 25. Kawka Marta, 26. Kąkalec Marian, 27. Komorowski Zenon, 28. Kula Kazimierz, 29. Malczyk Sabina, 30. Mrówka Andrzej, 31. Płoczek Franciszek, 32. Popielak Stefania, 33. Ptak Roman, 34. Rakoca Kazimierz, 35. Weim Wolf, 36. Wasek Ludwik, 37. Więcek Jan, 38. Więcek Stefan, 39. inż. Witak Zygmunt, 40. Wołński Julian, 41. Woźnica Alojzy, 42. Wójtowicz Zofia, 43. Zacharek Józef, 44. Ziemiański Antoni, 45. Zyla Władysław.

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

46. Arendt Józefa, 47. Beda Wojciech, 48. Błaszkievicz Irena, 49. Bończyk Genowefa, 50. Cembrzyński Władysław, 51. Cieśla Antonina, 52. Cwiakowski Józef, 53. Dziemdołowicz Halina, 54. Frackowski Bruno, 55. Gajewy Antoni, 56. Głowacki Edward, 57. Gorczyca Feliks, 58. Kierczyński Antoni, 59. Korczak Eugeniusz, 60. Kort Maurycy, 61. Kutowska Klara, 62. Laskowski Antoni, 63. Lasota Grzegorz, 64. Lipowski Czesław, 65. Mieszczak Lubomir, 66. Olasik Stanisław, 67. Powietrzyński Bolesław, 68. Przywara Teofil, 69. Sławiński Stanisław, 70. Sobczyk Józef, 71. Szatkowska Sabina, 72. Sztamberg Emilia, 73. Walas Roman, 74. Warchoł Bronisław, 75. Wiercińska Henryka, 76. Woźniak Jan, 77. Wójcikowski Stefan, 78. Zagórna Stefania, 79. Zdanowski Paweł, 80. Zeman Stanisław.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Beruł
794.

OKÓLNİK Nr 20

PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 sierpnia 1949 r.

w sprawie przyznawania wyższych grup uposażenia pracownikom państwowym.

1. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszeregowania do grupy uposażenia pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej oraz pracowników samorządowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 92) zawiera w § 5 zasadę, że przy mianowaniu (przyjmowaniu do pracy) na stanowisko, dla którego przewidziane jest kilka grup uposażenia, przyznaje się pracownikowi najniższą grupę uposażenia, przewidzianą dla danego stanowiska. Np. pracownikowi mianowanemu referendarzem przyznaje się VIII grupę uposażenia.

2. Odstępstwo od tej ogólnej zasady może być tylko w dwu wyjątkowych przypadkach, a mianowicie gdy zachodzą okoliczności przewidziane w § 6 ust. 1 i § 10 tego rozporządzenia

3. W myśl § 6 ust. 1:

- gdy pracownik przy przyjęciu do służby wykaże się, że posiada praktyczne przygotowanie w zakresie czynności bezpośrednio związanych z jego stanowiskiem, lub
- gdy wymagają tego ważne względy służbowe — może być przyznana bezpośrednio wyższa grupa od określonej w § 5 (np. referendarzowi grupa VII), a węc jedynie druga z rzędu z przewidzianych dla danego stanowiska w tabeli stanowisk

Ad a). W tym przypadku chodzi o zróżnicowanie nowoprzyjmowanych według tego, czy ma się do czynienia z pracownikami praktycznie przysposobionym do czynności związanych z danym stanowiskiem, czy też nie i o odmienne traktowanie pracowników z odpowiednią praktyką od pracowników bez praktycznego przygotowania. Ponieważ przepis wyraźnie zastrzega, że w danym przypadku ma decydujące znaczenie nie jakakolwiek praktyka, lecz jedynie praktyka w „zakresie czynności bezpośrednio związanych z jego stanowiskiem”, przeto władza naczelna przy badaniu kwalifikacji winna ocenić, czy dysponuje danymi stwierdzającymi, iż zachodzi ścisły związek między praktycznym przygotowaniem a funkcjami danego stanowiska. Jeżeli więc kandydat wykazał się praktyką w dziale niezwiązanym ze stanowiskiem, które ma objąć, władza nie ma podstawy do przyznania mu bezpośrednio wyższej grupy uposażenia z tytułu posiadania praktyki.

Ad b). Bezpośrednio wyższa grupa uposażenia od określonej w § 5 może być przyznana również „gdy wymagają tego ważne względy służbowe”. Ocena tych względów należy do władzy naczelnej, przy czym z charakteru przepisu wynika, że nie należy korzystać z niego w dowolny sposób, albowiem złamano by zasadę jednakoowego traktowania kandydatów posiadających te same kwalifikacje i zasadę równego startu. Do ważnych względów służbowych zalicza się np. aktywność w pracach społecznych, udział w pracach naukowych, publicystycznych itp. o ile kandydat daje przy tym rękojmę pełnej przydatności zawodowej do służby danego działu państwowego. Ten wyjątkowy przepis kładąc nacisk na „ważne” względy natury służbowej, wyklucza drugorzędne

uboczne okoliczności, które nie mają nic wspólnego z do-
orem służby lub które są względami nieistotnymi ze stano-
wiska służby (np. chęć przyznania pracownikowi wyższego
uposażenia podyktowana przekonaniem, że w ten sposób
zachęci się go do wydajniejszej pracy) W każdym konkret-
nym przypadku jest rzeczą władzy ustalić, na czym polega-
ją owe ważne względy służbowe i odnotować te okoliczności
w aktach osobowych pracownika.

4. Według § 10 ust. 1 w wyjątkowych przypadkach może
władza naczelna przyznać pracownikowi grupę bezpośred-
nio wyższą od określonej dla danego stanowiska, w tabeli
stanowisk lub wynikającej z postanowień §§ 5 i 6 z tym, że
decyzja tego rodzaju może nastąpić za zgodą Prezesa Rady
Ministrów.

Na podstawie tego przepisu pracownik przy przyjęciu do
pracy może być zaszerzegowany do tej grupy, która jest bez-
pośrednio wyższą od grupy, jaką możnaby mu przyznać w
myśl zasady wynikającej z przepisu § 5 lub szczególnych
przepisów § 6 ust. 1. Np. jeżeli pracownik posiada wyjątko-
we gruntowne przygotowanie teoretyczne i bogatą prakty-
kę w zakresie czynności bezpośrednio związanych z jego
stanowiskiem, a oparcie się o przepis § 6 ust. 1 okaże się

niewystarczające, wtedy władza naczelna po uzyskaniu zgo-
dy Prezesa Rady Ministrów może przyznać pracownikowi
trzecią z grup uposażenia przewidzianych w tabeli stano-
wisk (np. referendarz otrzyma grupę VI), a nawet grupę
bepośrednio wyższą od najwyższej grupy przewidzianej w
tabeli dla danego stanowiska.

Przy przedstawianiu wniosków do Prezesa Rady Mini-
strów wymagane jest wyczerpujące uzasadnienie, wskazują-
ce, na czym polega konieczność wyjątkowego potraktowania
kandydata

5. Wyjątkowość przepisów § 6 ust. 1 i § 10 polega na tym,
że władzą upoważnioną do tego rodzaju specjalnego przy-
znania wyższej grupy uposażenia jest tylko władza naczel-
na. Jeżeli zatem władze bezpośrednio podległe władzy nacz-
telnej, upoważnione do załatwiania spraw osobowych na
zasadach ogólnych, mają zamiar stosowania przepisów § 6
ust. 1 i § 10, obowiązane są przedstawić swój wniosek od-
powiednio udokumentowany do decyzji władzy naczelnej.

6. Powyższe zasady mają zastosowanie również przy usta-
laniu wynagrodzeń pracowników w urzędach państwowych
na podstawie umowy o pracę.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

795.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ**

z dnia 19 sierpnia 1949 r

o przywróceniu i ustaleniu nazw miejscowości.

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczy-
pospolitej z dnia 24 października 1934 r. o ustalaniu nazw

miejscowości i obiektów fizjograficznych oraz o numeracji
nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 850) w brzmieniu
dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 251),
zarządzam, co następuje:

§ 1 Ustala się w brzmieniu polskim nazwy oraz pisownię
następujących miejscowości i obiektów fizjograficznych:

Nazwa polska	II przypadek przymiotnik	powiat	dawna nazwa	Uwagi
Bóbrka Kańczuska	-ki-ej, bóbrecko- kańczuski	przeworski	Przysiółki: Bóbrka, Gaj i Psimłynek	dotąd część gromady Krzeczowice, gminy wiejskiej Kańczuga
Karolówka	-ki, karolówecki	lubaczowski	Burgau	wchodzi w skład gmi- ny wiejskiej Lisie Jamy
Chmielnik Rzeszowski	-ka-ego, chmielnicki	rzeszowski	Chmielnik	wchodzi w skład gmi- ny wiejskiej Tyczyn
Polanka Horyniecka	-ki-kiej, horyniec- kopołański	lubaczowski	Deutschbach	wchodzi w skład gmi- ny wiejskiej Horyniec
Dobra	-ej, dobrski	sanocki	Gromady: Dobra Szla- checka i Dobra Rusty- kałna	wchodzi w skład gmi- ny Mrzyglód
Dąbrówka Sanocka	-ki, kiej, dąbrówecki	sanocki	Gromady: Dąbrówka Ruska i Dąbrówka Polska	wchodzi w skład gmi- ny wiejskiej Sanok
Dąbków	-wa, dąbkowski	lubaczowski	Felsendorf	wchodzi w skład gmi- ny wiejskiej Lubaczów
Kowalówka	-ki, kowalówecki	lubaczowski	Freifeld	wchodzi w skład gmi- ny Plazów
Nowy Glinik	-ego-ka, nowoglinicki	jasielski	Glinik Niemiecki	wchodzi w skład gmi- ny Tarnowiec
Boża Wola	-ej-Woli, bożowolski	mielecki	Przysiółki: Golezów Kolonja i Wólka Go- leszowska wchodzące w skład gromady Go- leszów	wchodzi w skład gmi- ny Mielec Wieś
Sarnów	-owa, sarnowski	mielecki	Kolonja Hyki	wchodzi w skład gmi- ny wiejskiej Tuszów Narodowy
Krzywa	-ej, krzywicki	gorlicki	Krywa	wchodzi w skład gmi- ny wiejskiej Gład- szów
Michałów	-owa, michałowski	włodawski	Michelsdorf	wchodzi w skład gmi- ny Wola Wereszczyń- ska
Pruchnik	-ka, pruchnicki	jarosławski	Gromady: Pruchnik Miasto Pruchnik Wieś	wchodzi w skład gmi- ny wiejskiej Pruchnik
Kurzyna Średnia	-y, średniokurzyński	niżański	Rauchersdorf	wchodzi w skład gmi- ny wiejskiej Jarocin
Podlesie	-a, podleski	lubaczowski	Reichau	wchodzi w skład gmi- ny wiejskiej Lisie Ja- my